

[Hassing-Jørgensen.]

tioner jo skulde ud paa Markedet og saaledes vil bidrage til at svække Situationen for samtlige Kreditforeningsobligationer.

Det var mig en Tilfredsstillelse forleden at stemme for det svenske Laan paa 30 Mill. Kr. Det forekommer mig at være et Laan paa gunstige Vilkaar, ligesom ogsaa det indenlandske Laan synes mig at være overordentlig gunstigt for Staten. Jeg forstod paa den højtærede Finansminister, at han ikke vilde have, man skulde tro, at Regeringen ved Optagelsen af dette svenske Laan have ændret sin Politik. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at man skal ikke have alt for mange faste Regler for en god Finanspolitik, man skal laane Penge, naar man mangler dem og man kan faa dem, og jeg vil naturligvis gerne være med til at foretrække at laane Pengene paa gode Vilkaar indenlands, naar ikke andre Hensyn gør sig gældende. I Udlandet skal man kun laane, naar man anser en vis Kapitaltilførsel til Landet for ønskelig — og saa igen naturligvis under den Forudsætning, at det kan lade sig gøre. Men jeg ser i Optagelsen af dette Laan alligevel en Tilkendegivelse af, at Regeringen ikke vil lade sig binde af den for Tiden herskende Katedervisdom her i Landet, og at Regeringen ogsaa for Tiden anser nogen Kapitaltilførsel for ønskelig. Jeg haaber nu, at Virkningen af dette Laan, som ganske vist ikke er stort, maa blive en tiltagende Foretagsomhed. Selvfølgelig har den højtærede Finansminister ogsaa sin Opmærksomhed henvendt paa Muligheden af ved Lejlighed at faa konverteret nogle af de dyre inden- og udenlandske Laan.

Ved en mere liberal Pengepolitik tænker jeg ogsaa paa Lempelser i Valutalovgivningen. Først og fremmest synes jeg, man kunde ophæve de Bestemmelser, der har til Hensigt at hindre Valutaflugt. Der kan ikke være nogen Fare for, at danske Kapitalister nu skulde søge Kapitalanbringelse i Udlandet, hvor højere Rente ikke kan opnaas ved solid Anbringelse. Jeg mener at vide, at udenlandske Kapitalister undertiden har afholdt sig fra at anbringe Penge her i Landet paa Grund af vore Restriktioner. Ogsaa i andre Henseender maa det være rigtigt at formindske Restriktionernes Omfang, hvad ogsaa den højtærede Handelsminister har gjort ved betydelige Overførsler til Frilisten. Men ingen kan mene, at vi kan undvære Valutacentralen, blot fordi den egentlig valutariske Hensigt er opnaet. Jeg mener kun, den skulde indskrænke sin Virksomhed til de Restriktio-

ner, som udfordres, for at Handelsaftalerne kan blive til største Nytte. Hvis vi overfører til Frilisten Varer, som kan købes fordelagtigere i andre Lande end i England og Tyskland, ja, saa maa man forudsætte, at Varerne bliver købt i disse Lande, og saa vil de altsaa fragaa i Mellemregningen mellem Danmark og de to nævnte Lande. I den Henseende synes jeg, det er nødvendigt, at Landbrugets Organisationer paatager sig det Ansvar, som tilkommer dem. Der er ingen Mening i, at andre skal gaa og forsvare disse Foranstaltninger, som træffes for Landbrugets Skyld, hvis Landbruget ikke ønsker det. Men vi kan ikke nøjes med politiske Udtalelser, som kan have andre Formaal, det maa være de ansvarlige Organisationer, vi maa høre.

Jeg slutter mig gerne til de Udtalelser, hvormed det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte en Bevilling paa 3 Mill. Kr. paa Finansloven til Imødegaelse af Tab paa Haandværker-Kriselaan. Vi andre ved jo god Besked med den juridiske Forskel paa disse Laan og paa de Kriselaan, som blev ydet til Landbrugerne paa den Betingelse, at de ikke skulde tilbagebetales, medmindre Landbrugets Rentabilitet havde naaet en vis Højde. Jeg er bange for, at Haandværkerne har noget ondt ved at forstaa denne Forskel. Derfor vil jeg gerne ligesom det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gaa ud fra, at Hensigten med denne Bevilling er, at den højtærede Finansminister vil behandle disse Laan med stor Hensynsfuldhed.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var aabenbart meget rystet over de seneste politiske Afgørelser i Europa, som naturligvis har gjort et dybt Indtryk paa os alle. Efter hans Opfattelse skulde man søge heraf at uddrage den bedst mulige Lære med Hensyn til, hvorledes vi skal forholde os for at sikre vort Lands Selvstændighed i Fremtiden, navnlig hvad angaar Beskaffenheden af vort Forsvarsberedskab og Omfanget deraf. Det ærede Medlem citerede nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og af mig som Udtryk for de ekstreme Anskuelse i denne Sag.

De Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, var ikke nogen Lære, han havde uddraget netop af disse Begivenheder. Af Tjekkoslovakiets Skæbne kunde man efter det ærede Medlems Anskuelse ikke drage Slutninger med Hensyn til vort Forsvar, men det lød fra alle Sider: Rust! rust! — og heraf uddrog det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch den Slutning, at saa var det vel ogsaa det,